

Žalobce se domáhá směnečné pohledávky, již zabavil a jež mu byla přikázána k vybrání. **P r v ý s o u d** ponechal směnečný platební příkaz v platnosti. **O d v o l a c í s o u d** směnečný platební příkaz zrušil.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y :

Legitimaci žalobcovu k této směnečné žalobě jest posuzovati jediné podle § 305, odst. 1 ex. ř., který stanoví, že u pohledávek z indosovatelných papírů se přikázání pohledávky vykoná tím, že se papír, opatřený potřebným písemným převáděcím prohlášením exekučního soudu nebo výkonného orgánu, odevzdá vymáhajícímu věřiteli. Musí býti tedy ono převáděcí prohlášení napsáno na směnku samu a nestačí ani pouhé odevzdání směnky vymáhajícímu věřiteli, ani pouhé příkazní usnesení exekučního soudu. Poněvadž v souzeném případě písemné převáděcí prohlášení exekučního soudu nebo výkonného orgánu na spornou směnku napsáno nebylo, není žalobce jako vymáhající věřitel oprávněn ze směnky té směnečně žalovati.

Čís. 15530.

Nejde o skutkové zjištění, nýbrž jen o úsudek, vyslovil-li nesporný soudce v rozlukovém řízení podle § 17 rozl. zák. na podkladě skutkových okolností zjištěných v rozvodovém sporu názor, že navrhovatel jednal v úmyslu, aby manželku dohnal k rozvodu a využil rozvodového rozsudku k dosažení rozluky.

(Rozh. ze dne 22. října 1936, R II 332/36.)

Navrhovatel, jehož manželství bylo k žalobě jeho manželky rozvedeno z jeho viny, domáhá se podle § 17 rozl. zák. vyslovení rozluky tohoto manželství. **P r v ý s o u d** vyhověl jeho návrhu a rozloučil manželství obou stran z viny navrhovatelovy. **R e k u r s n í s o u d** návrhu nevyhověl.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y :

Navrhovatel odporuje přesvědčení rekursního soudu, že se navrhovatel dopouštěl vůči své manželce deliktů přímo v tom úmyslu, aby ji dohnal k rozvodu a využil pak rozsudku rozvodového k dosažení rozluky jinak pro něho nedosažitelné, a dovozuje, že rozsudek ve věci rozvodové takový úmysl nezjistil. Podle jeho názoru nelze v nesporném řízení vycházeti z okolností, které ve sporném řízení zjištěny nebyly. V projednávaném případě nejde však o zjištění nových skutkových okolností, nýbrž o úsudek, k němuž rekursní soud dospěl na základě skut-

kových okolností v rozvodovém řízení zjištěných. V rozvodovém rozsudku bylo zjištěno, že navrhovatel se svou manželkou zle nakládal, jídlo jí odpíral, výživy neposkytoval a ze společné domácnosti ji vyháněl. Tyto okolnosti stačily, aby rekursní soud dospěl k úsudku shora uvedenému. Když pak rekursní soud za tohoto stavu věci návrh dovolacího rekurenta na rozloučení manželství podle § 17 rozl. zákona zamítl, vycházel jen z právního názoru vysloveného v rozhodnutích čís. 5189, 8209, 8420 a 9330 Sb. n. s. Při tom je bez významu, že odpůrkyně nemusila žalovati na rozvod, nýbrž že se mohla jen od svého manžela vystěhovati a žalovati ho na výživné. Rovněž nelze přihlížeti k tvrzení dovolacího rekurenta, že jako maloročník potřebuje se znovu oženiti; to by nemohl učiniti, kdyby se jeho manželka místo rozvodu byla spokojila s pouhým opuštěním společné domácnosti, k němuž byla pro chování manželovo oprávněna, a nemůže to tedy býti důvodem k rozluce manželství ani za stavu nynějšího.

Čís. 15531.

Není zákonného předpisu, který by bránil zápisu vojenské osoby z povolání v činné službě jako veřejného společníka oprávněného k zastupování veřejné obchodní společnosti.

(Rozh. ze dne 22. října 1936, R II 405/36.)

Usnesením rejstříkového soudu byla při firmě Josef Sch. zapsána tato změna: »K zastupování společnosti jsou oprávněni společníci Aloisie Š. společně s Dr. Bohumilem R-em nebo Jindřich M. společně s Odolenem D-em.« Zápis ten se stal na základě souhlasné žádosti všech společníků firmy. Žádost podepsala též Aloisie Š., která se nyní domáhá, aby byl proveden výmaz majora Odolena D-a z obchodního rejstříku jako k zastupování oprávněného společníka této společnosti. První soud žádosti nevyhověl a odkázal žadatelku na pořad práva. Rekursní soud nevyhověl rekursu.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Nezákonnost vidí veřejná obchodní společnost Sch. v tom, že zápis majora D. jako k zastupování oprávněného společníka veřejné obchodní společnosti firmy Josef Sch. v důsledku omezení stanovených služebním řádem A-I-1 v člancích 418—422 pro činně sloužící vojenské osoby z povolání odporuje předpisu čl. 116 obch. zák., podle kterého omezení objemu zástupčího oprávnění společníka jest nepřípustné. Tento předpis však nevylučuje zápis společníka jako oprávněného k zastupování, byl-li objem jeho zástupčího oprávnění omezen, nýbrž prohlašuje jen taková obmezení v poměru k třetím osobám za právně neúčinná. Napadené usnesení neodporuje proto předpisu čl. 116 obch. zák. Ale i jinak není